

De jyske Landbo- og Husmandsforeningers Ungdomsudvalg afholdt den 22.—23. Oktober et Møde i Aarhus for Ledere og Medarbejdere i det landbrugsfaglige Ungdomsarbejde. Ved denne Lejlighed holdt Konsulent Henry Frederiksen, Hadsten, et Foredrag, som vi her gengiver.

Fælles Regler for Ungdomskonkurrencer.

Af Konsulent *Henry Frederiksen*.

Inden for det landbrugsfaglige Ungdomsarbejde har der i de senere Aar været en glædelig Udvikling og fortsat Fremgang. Arbejdet er udvidet betydeligt, og der tages stadig flere nye Opgaver op til Behandling.

Uanset, hvorledes man ellers ser paa Spørgsmaalet, „Foreninger af unge Landmænd“, er disse Foreningers Opstaaen og Arbejde efter min Opfattelse et Bevis paa, at de unge selv mere end nogensinde er klare over, hvor stor Betydning landbrugsfaglig Dygtiggørelse har for deres fremtidige Gerning.

Jeg synes ogsaa, at det er saare naturligt, at de unge tages med paa Raad, kommer med i Ledelsen under en eller anden Form, med andre Ord faar Medansvar for deres Uddannelse.

For at fastholde og stadig øge Interessen for det landbrugsfaglige Ungdomsarbejde maa der være noget at byde de unge. Der maa være Plan og System i Arbejdet, og der maa være en naturlig Skiften mellem Opgaverne Aar for Aar.

En Arbejdsopgave, som byder paa gode Betingelser for Afveksling, er Afholdelse af Konkurrencer af forskellig Art. Jeg mener ikke, at Konkurrencerne er det vigtigste Arbejde inden for det landbrugsfaglige Ungdomsarbejde, men jeg tror, at man i dette Arbejde har et vægtigt Middel til at faa de unge i Tale og vække deres Interesse for Landmandsgerningen, og jeg tror

ogsaa, at Konkurrencearbejdet grebet rigtigt an har stor opdragende og belærende Betydning for Landboudommen.

Konkurrencer skal ikke alene afholdes for at vise, hvad de unge kan, men ogsaa for at lære dem det, de endnu ikke kan. Endvidere maa vi stræbe efter ved Hjælp af Konkurrencerne at opøve de unges Evner til selvstændigt Arbejde.

Jeg tillægger derfor vel tilrettelagte Konkurrencer med forudgaaende Instruktion eller Undervisning stor Betydning, og jeg mener, at det vil være af Værdi, at Arbejdet kommer ind i mere faste Rammer end hidtil, og at der bliver udarbejdet Oversigter over de forskellige Konkurrencer med bestemte Regler for Pointsgivningen, og endvidere, at der udarbejdes Vejledninger og Skemaer til Brug for baade Lederne og Deltagerne.

Dette Materiale skal saa for dem, der ønsker at benytte det, kunne faas ved Henvendelse til de provinsielle Ungdomsudvalg.

Jeg skal nu redegøre for mit Syn paa Fællesreglernes Værdi for baade Lederne og Deltagerne.

En Konsulents Arbejdsdag er gennemgaaende lang og travl, og der bliver sjældent megen Tid tilovers til Studier og Syslen med de forskellige Problemer, man bliver stillet overfor. Det er efter min Mening meget forkert, men det bliver sandsynligvis aldrig anderledes. Hvor Konsulentens Arbejde kan lattes, uden at det gaar ud over det rent individuelle, bør det dog gøres, og jeg mener, at Udarbejdelsen af disse fælles Vejledningsregler, Skemaer m. v. vil befri mange Konsulenter, i Særdeleshed de yngre, for et meningsløst Spild af Tid, ligesom jeg tror, at det for Arbejdet i sig selv vil være en Fordel.

Jeg kan bedst belyse mit Syn paa Sagen ved Eksempler fra min egen Konsulentvirksomhed.

Da jeg i 1938 blev Konsulent i Planteavl og til Dels ogsaa i Ungdomsarbejde, maatte jeg ogsaa i Gang med Afholdelse af Konkurrencer for de unge. Jeg havde ikke tidligere beskæftiget mig med saadant Arbejde, og Foreningens Ledelse heller ikke. Jeg maatte derfor prøve at finde ud af, hvilke Konkurrencer andre Foreninger beskæftigede sig med, og hvorledes de dér

greb Sagen an. Det er godt 7 Aar siden, og paa den Tid afholdtes kun faa Konkurrencer. Jeg fik meget lidt ud af mine Forespørgsler. Resultatet blev, at jeg selv gik i Gang med at spekulere over Tingene, og vi afholdt en Roedyttingskonkurrence med efterfølgende Roepasningskonkurrence. Jeg havde ikke saa lidt Besvær med at udarbejde Regler, Pointskalaer, Vejledninger m. v. Siden har jeg for disse Konkurrencers Vedkommende — belært af Aars Erfaringer — forbedret Reglerne, Pointsskalaerne og Vejledningerne, men det havde været ulige lettere for mig — og Konkurrencerne havde utvivlsomt vundet i Værdi — hvis jeg ved Starten af disse kunde have faaet Vejledninger og Skemaer ved Henvendelse til det provinsielle Ungdomsudvalg, og jeg kan ikke se, at jeg af den Grund skulde være en daarligere Konsulent.

Senere har jeg beskæftiget mig med følgende Konkurrencer: Plantesamlingskonkurrence med forudgaaende Plantebestemmesundervisning, Saakoncurrence, Pløjekonkurrence, Hestemønstringskonkurrence og Femkamp. Endvidere har jeg foranstaltet Afholdelse af Maskinkursus, Arealopmaaling m. v.

Men ogsaa for disse Konkurrencers Vedkommende har jeg hver Gang selv maattet lave Regler og Vejledninger, og jeg er faktisk ikke færdig med Udarbejdelsen af Reglerne for disse Konkurrencer endnu, da Erfaringen har belært mig om, at visse Spørgsmaal er af større Betydning for Konkurrencens Udførelse, end jeg først havde tænkt mig.

Og hvorledes er saa mine Regler og Vejledninger i Forhold til andre Lederes? Ja, efter de i Aviser og Blade offentliggjorte Resultater er de ikke saa lidt forskellige, oftest er i hvert Fald Pointstallene stærkt afvigende.

Man kan maaske sige, at det er underordnet, om man giver op til 50 eller 100 Points, *men det er ikke underordnet, hvilke Forhold man dømmer efter ved Konkurrencerne, ej heller hvilken Værdi, der i hvert enkelt Tilfælde tilægges de forskellige Spørgsmaal, man har givet Points for.*

Mange Foreninger bruger ogsaa ved Konkurrencernes Afslutning at uddele Diplomer og paa disse at paaføre samlet Antal Points. Diplomanvendelsen er paa sin Plads, blot man kun

uddeler dem, hvis man er helt sikker paa, at Deltageren og hans Præstation berettiger dertil, men at paaføre Points er forkert, saa længe vi har saa uensartede Systemer, som Tilfældet er. — Det skaber kun Forvirring.

Ved Offentliggørelse af Resultaterne i Bladene bringes Pointstallene ofte frem. Jeg husker saaledes i Sommer, at der ved Saakonkurrencen i vor Forening og en tilsvarende i Foreningen af unge Landmænd paa Aarhusegnen var anvendt forskellige Regler og Pointsskalaer. Det er et Forhold, der skaber Forvirring, naar interesserede prøver at sammenligne Præstationerne fra den ene Forening til den anden.

Jeg er ikke i al Almindelighed Tilhænger af „Ensrettethed“ eller „Uniformering“ i vort Arbejde, men for Konkurrencernes Vedkommende mener jeg absolut, at Anvendelsen af ensartede Regler og Vejledninger vil være paa sin Plads, samtidig med at det vil spare Konsulenterne for megen unødigt Hovedbrud og Arbejde.

Ensartede Regler bliver ogsaa endnu mere paakrævede, hvis landsdels- eller landsomfattende Konkurrencer bliver almindelige. Foreningen af unge Landmænd paa Aarhusegnen har vist Vejen paa dette Omraade, idet de i Efteraaret tog Initiativet til Afholdelse af en Landspløjekonkurrence paa Thomasmindel ved Aarhus.

Landspløjekonkurrencen fik et udmærket Forløb; der var aktive Pløjere fra ca. 20 Foreninger af unge Landmænd og Landboforeninger. Disse Deltagere var blevet udtaget ved forudgaaende lokale Pløjekoncurrencer, men for at alle Deltagerne i disse Landskonkurrencer kan staa ens, eller ingen forud skal være handicappet, maa der ved de lokale Konkurrencer anvendes de samme Regler og Pointsskalaer som ved Landskonkurrencerne.

Det samme Forhold vil komme til at gøre sig gældende ved Femkampe arrangeret af Nabeforeninger eller provinsielle Foreninger mellem udvalgte Hold, eller hvor unge fra hele Landet mødes paa Feriekursus, og hvor der afvekslingsvis arrangeres Konkurrencer.

Disse forskellige Landskonkurrencer vil efter min Mening

ikke være af saa stor belærende Betydning som de lokale Konkurrencer, men de vil ganske givet bidrage til at højne Landmandens Gerning og gøre Landbrugserhvervet mere eftertrættelsesværdigt i de unges Øjne.

For at de lokale Konkurrencer kan blive af belærende Natur, maa de unge gennem en forudgaaende Vejledning bibringes Forstaaelse af, hvilke Forhold de særlig maa være opmærksomme paa, og de maa ogsaa gøres forstaaeligt, hvorfor det og det skal gøres paa den og den Maade, og hvorfor der tillægges f. Eks. dette bestemte Spørgsmaal større Betydning end et andet.

Konkurrencer uden forudgaaende Vejledning og senere Kritik af Deltagernes Præstationer er af al for ringe Værdi. Her maa dog indskydes, at de forskellige Konkurrencer ikke kræver lige omfattende Vejledning. En af de Konkurrencer, som jeg anser for mest krævende af baade Ledere og Deltagere, er Plantesamlingskonkurrencen. Til Gengæld er det absolut en af de mest værdifulde Konkurrencer, idet den — foruden at være lærerig — stiller store Krav til Udøverens Evne til selvstændigt Arbejde, Skønhedssans og Akkuratesse.

Skal Deltagerne virkelig have noget ud af Vejledningen, maa den mundtlige Instruktion suppleres med en kortfattet og klar skriftlig Vejledning. Denne Vejledning afleveres til hver Deltager. I Vejledningen maa opføres, hvad Deltagerne særlig maa være opmærksomme paa, hvorledes Regler og Pointsskalaer er og saa videre.

Endvidere vilde det være praktisk, om der ogsaa blev udarbejdet Skemaer til Brug for Dommerne.

Kortfattede, overskuelige Vejledningsskemaer vilde tillige være praktiske til Udlevering ved Heste- og Kvægbedømmelse, ved Arealopmaalinger, Maskinkursus o. lign. Arrangementer.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Omtalen af de enkelte Konkurrencer, men kun nævne, at jeg ikke har beskæftiget mig med 4-H Arbejdet og heller ikke videre med Konkurrencer vedrørende Husdyrbrug, Driftsøkonomi og Husholdning, men jeg tror, at baade Ledere og Deltagere inden for disse Grene af det landbrugsfaglige Arbejde lige saavel som

inden for Planteavl maa have savnet fælles Regler og Vejledninger.

I Tilslutning til Spørgsmaalet „Udarbejdelsen af fælles Vejledninger“ kan der maaske ogsaa blive Tale om Fremstilling af ensartede Diplomer og Beviser for at have deltaget i Kursus og Konkurrencer. Fælles Optræden i disse Spørgsmaal er dog ikke særlig paakrævet efter min Opfattelse; ganske vist vil det betyde en Besparelse for de enkelte Foreninger, men det vil samtidig gaa ud over det særprægede, det egne ved Foreningerne. Jeg synes, at hver enkelt Forening skal lade fremstille Diplomer, og disse skal give Udtryk for, hvad Foreningen beskæftiger sig med; eventuelt kan der medtages Motiver, der er karakteristiske for vedkommende Egn, eller ogsaa kan Diplomet forsynes med Foreningens Bomærke.

Hvis der nu efter dette Indlæg blandt Forsamlingen skulde vise sig Interesse for det rejste Spørgsmaal: „Fælles Regler for Ungdomskonkurrencer“, vil jeg gerne anbefale, at Foreningen af jyske Landboforeningers Ungdomsudvalg foranlediger nedsat et Udvalg til Udarbejdelse af Regler, Vejledninger, Skemaer og hvad mere, der kan være Brug for.

Gennem Drøftelse med Udvalgets Sekretær, Konsulent *Tage Andersen*, ved jeg, at Udvalget har syslet med nævnte Problemer det sidste Aars Tid eller mere, ligesom jeg ogsaa har erfaret, at Det kgl. danske Landhusholdningsselskab har paa-tænkt at tage Sagen op. Hvor vidt Selskabet er i sine Overvejelser, ved jeg ikke, men jeg synes, at det vil være hensigtsmæssigt, at Foreningen af jyske Landboforeningers Ungdomsudvalg og Landhusholdningsselskabet sammen med de øvrige provinsielle Ungdomsudvalg indleder et Samarbejde om Opgaven, saaledes at Reglerne og Vejledningerne kan blive landsomfattende. Dog maa det ordnes saaledes, at Materialet kan faas ved Henvendelse til de respektive provinsielle Ungdomsudvalg.

Til Slut vil jeg gerne takke Foreningen af jyske Landboforeningers Ungdomsudvalg for dets Opfordring til mig om at forelægge disse Spørgsmaal i Dag, en Opfordring som jeg med Glæde har efterkommet. Jeg mener nemlig, at der her foreligger

en betydningsfuld Opgave, som — løst paa en tilfredsstillende Maade — kan lede Konkurrence- og Kursusarbejdet ind i mere velordnede Rammer, end det hidtil har været.

Vi maa lægge det hele saaledes til Rette, at disse Arbejdsopgaver virkelig kan opfylde deres Mission: at virke belærende og opdragende paa Landboudommen samt gøre de unge Landmænd stolte af og glade ved deres Landmandsgerning.
